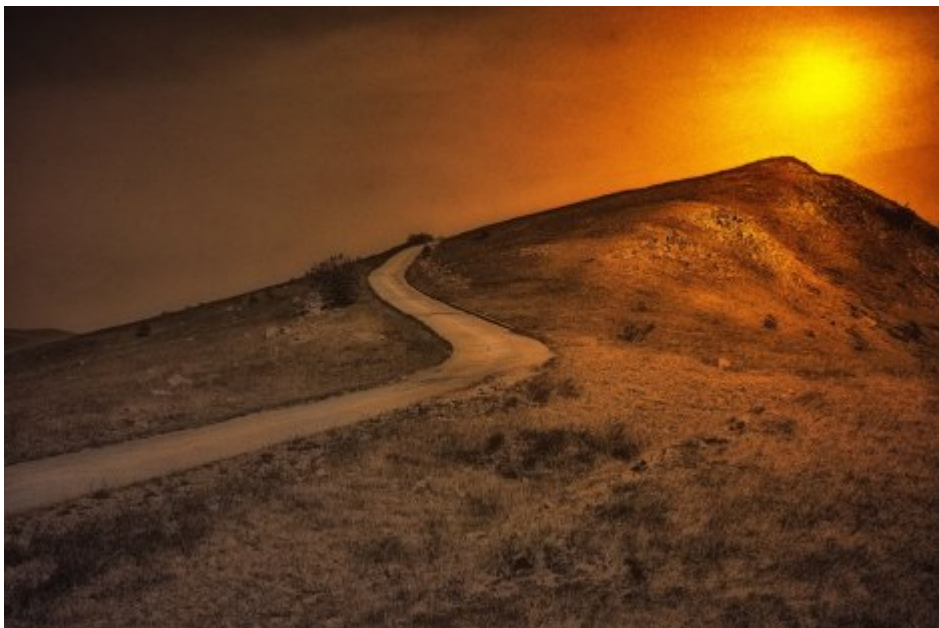

Το φοβερό δεν είναι να πέσεις αλλά να μείνεις κάτω. Μη σταματάς να αγωνίζεσαι..

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Ξέρω ότι πολλές φορές αισθάνεσαι ότι δεν κατάφερες τίποτα. Ότι πάλι έπεσες στα ίδια πάθη, στα ίδια λάθη, σε εκείνα που σε κάνουν να νιώθεις αδύναμος, ένοχος και αμετανόητος. Και όμως είχες δώσει μια υπόσχεση στο Θεό και τον εαυτό σου. Κι όμως είχες πει, «δεν θα το ξανακάνω ποτέ πια». Είχες γονατίσει μάλιστα στην

προσευχή γι αυτό το θέμα με την καρδιά γεμάτη πόνο αλλά και ελπίδα ότι δεν θα ξανασυμβεί.

Κι όμως, πάλι ήρθε, πάλι το συναντάς, το πάθος, την αδυναμία, το λάθος και αστοχία. Αισθάνεσαι ότι τίποτε δεν άλλαξε, ότι όλα είναι πάλι τα ίδια, ότι πάλι από την αρχή.

Κι όμως δεν είναι έτσι. Άδικα χτυπάς τον εαυτό σου και μάλιστα πιο σκληρά από όλους του δήμιους και βασανιστές. Ξέρεις κάτι; η δική σου ματιά είναι η πιο σκληρή.

Όταν βρίσκεσαι σε ένα δρόμο, και κινείσαι δεν σημαίνει ότι έφτασες και στο προορισμό. Μπορεί να πέσεις, να χτυπήσεις, να λασπωθείς, να χαθείς μάλιστα, όμως δεν παύει να είσαι μέσα στο δρόμο. Ο ιερός Χρυσόστομος τι λέει: το φοβερό δεν είναι να πέσεις αλλά να μείνεις κάτω.

Πόσο εγωισμό θέλει, ώστε να επιθυμείς να φτάσεις αμέσως στο τέρμα πριν καν ακόμη ξεκινήσεις. Να μην βλέπεις τι μπορείς και τι αντέχεις κάθε φορά, αλλά τι και πως θα έπρεπε να είσαι. Όχι τι είσαι αλλά τι θα έπρεπε να είσαι. Αυτό είναι συμβόλαιο θανάτου. Είναι σίγουρη αποτυχία.

Όταν σε έχουν δέσει με σχοινιά και αυτό είναι τα πάθη, δεν είναι δυνατόν να λυθείς αμέσως. Όμως κάθε φορά που εσύ θα παλεύεις και θα αγωνίζεσαι, ακόμη κι αν δεν έχεις ελευθερωθεί, θα έχεις έστω και λιγάκι κάνει πιο ανώδυνο το σφίξιμο, έχεις λασκάρει τα σχοινιά, έχουν γίνει πιο άνετα. Έχεις λιγάκι κερδίσει την ελευθερία σου.

Δεν το βλέπεις όμως αυτό. Δεν το νιώθεις; Εσύ νιώθεις ότι είσαι το ίδιο και χειρότερα. Γιατί;

Μα γιατί δεν έχεις μάθει να εκτιμάς τα απλά μαθήματα, τα σιγανά βήματα, τον αρμονικό ρυθμό. Θέλεις σπουδαία και θαυμαστά, θέλεις υψηλά και μέγιστα, θέλεις να μην πονάς και μην δακρύζεις, να γίνουν όλα ανώδυνα και πολύ γρήγορα, όπως το φαγητό σου, το ποτό σου, το κινητό σου, το αμάξι σου, η αγάπη σου.

Δεν κατανόησες ότι δεν έχει σημασία το ταξίδι αλλά η διαδρομή. Ότι αυτή σε διδάσκει.

Ότι μια πτώση μπορεί να σε ωφελήσει πολύ περισσότερο από μια μεγάλη σου «αρετή».

π. Χαράλαμπος Παπαδόπουλος (π. Λίβυος)

Πηγή: aoratospolemostheblog0.wordpress.com